

שבת דף צב (וסוף צא):

קופה שהיא מלאה כו'.

תירוץ	קושי מלשון המשנה	אלמא קסבר	המשנה במקרה:	חזקיה
עד שיוציא את כל הקופה, במה דברים אמורים - בקופה מליאה קישואין ודלועין, אבל מליאה חרדל - נעשה כמי שהוציא את כל הקופה, וחייב.	עד שיוציא את כל הקופה טעמא - דכל הקופה, הא כל הפירות - פטור = אגד כלי שמיה אגד	אגד כלי לא שמיה אגד	בקופה מליאה קישואין ודלועין, אבל מליאה חרדל - חייב	
אף על פי שרוב פירות בחוץ , ולא רוב פירות בלבד אלא אפילו כל פירות - פטור, עד שיוציא את כל הקופה.	אף על פי שרוב פירות בחוץ , טעמא - דרוב פירות, הא כל פירות אף על גב דאגידא קופה מגואי - חייב = אגד כלי לא שמיה אגד	אגד כלי שמיה אגד	אפילו מליאה חרדל פטור	רבי יוחנן

קושי על חזקיה: מיתיבי: **המוציא קופת הרוכלין ונתנה על אסקופה החיצונה, אף על פי שרוב מינין בחוץ - פטור, עד שיוציא את כל הקופה, קא סלקא דעתך בצררי, קשיא לחזקיה!**
תירוץ: אמר לך חזקיה: הכא במאי עסקינן - באורנסי.

קושי על ר' יוחנן: מתיב רב ביבי בר אביי: **הגונב כיס בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת. היה מגרר ויוצא - פטור, שהרי איסור גניבה ואיסור שבת באין כאחד.** ואי סלקא דעתך אגד כלי שמיה אגד - קדים ליה איסור גניבה לאיסור שבת!
תירוץ: אי דאפקיה דרך פיו - הכי נמי, הכא במאי עסקינן דאפקיה דרך שוליו.
קושי: והאיכא מקום חלמה? דאי בעי מפקע ליה ושקיל!
תירוץ: בנסכא.

קושי: וכיון דאיכא שנצין, מפיך ליה עד פומיה, ושרי ושקיל ושנצין אגדי מגואי!
תירוץ: דליכא שנצין. ואיבעית אימא: דאית ליה, ומכרכי עילויה.

משנה שלנו (למסקנת הסוגיה)	קושי - המוציא פירות לרה"ר
אגד כלי שמיה אגד	ביד - פטור, בכלי - חייב - אגד כלי לא שמיה אגד
אגד כלי לא שמיה אגד	ביד - חייב, בכלי - פטור - אגד כלי שמיה אגד

קושי על "ביד חייב": והתנן: **פשט בעל הבית את ידו לחוץ, ונטל העני מתוכה או שנתן לתוכה והכניס - שניהן פטורין!**
תירוץ: התם למעלה משלשה, הכא - למטה משלשה